



การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
The Development of Special Needs Students Receptive Skills and Expressive
Language Learning Management Special Education Centre
Rajabhat Maha Sarakham University

กว้าง ภิมย์^{1*}, ขวัญสุดา สมศรี² และนิกร ก้อนวิมล³

Kwang Pirom^{1*}, Kwansuda Somsri² and Nikron Konwimol³

^{1,2}อาจารย์ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³นักวิชาการการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{1,2}Lecturers from Special Education Rajabhat MahaSarakhm University

³Educational Academic Officer Special Education Center Rajabhat MahaSarakhm University

*Corresponding Author Email: k36153532@gmail.com

Received: 5 January 2026 Revised: 15 February 2026 Accepted: 16 February 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (E1/E2) 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นการวิจัยปริมาณเชิงทดลอง มีเครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้, แบบทดสอบวัดทักษะการรับรู้การแสดงผลออกทางภาษาที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.58 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25–0.75 และแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 14 คน ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบกลุ่มไม่อิสระต่อกัน (Dependent-sample t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.15/ 70.30 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด 2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38, S.D. = 0.54$)

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, การรับรู้, การแสดงออกทางภาษา

Abstract

The purposes of the research were 1. to develop an instructional model for enhancing receptive and expressive language skills to achieve the efficiency criterion of 70/70 (E1/E2) 2. to compare students' learning achievement before and after the intervention and 3. to examine students' satisfaction with the developed instructional process. This study employed a quantitative experimental research design. The research instruments consisted of (1) lesson plans (2) a receptive and expressive language skills test with an index of item-objective congruence (IOC) of 0.58 and item discrimination indices ranging from 0.25 to 0.75 and (3) a satisfaction questionnaire with IOC values ranging from 0.80 to 1.00 and a reliability coefficient of 0.95. The sample comprised 14 students with special needs from the Special Education Center Rajabhat Maha Sarakham University, selected through purposive sampling. The collected data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean and standard deviation, as well as a dependent-sample t-test. The research findings revealed that 1) the learning management model for developing receptive and expressive language skills achieved an efficiency of 70.15/70.30, which met the specified criteria 2) the sample receptive and expressive language skill achievement after the intervention was significantly higher than before at the 0.05 level and 3) the students' overall satisfaction with the learning model was at a high level ($\bar{x} = 4.3$, S.D. = 0.54)

Keywords: Learning Activities, Receptive Skills, Expressive Language

บทนำ

ภาษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการเรียนรู้ของมนุษย์ การพัฒนาทักษะทางภาษาจึงเป็นรากฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับพัฒนาการด้านอื่น ๆ ทั้งในด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญา (Chomsky, N, 1957) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กที่มีความจำเป็นพิเศษ (Children with Special Needs) ซึ่งเป็นกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน เช่น ออทิสติก (Autism Spectrum Disorder: ASD), ความบกพร่องทางสติปัญญา (Intellectual Disability: ID) หรือความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disability: LD) มักประสบปัญหาและความล่าช้าในการพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา (Receptive and Expressive Language Skills) (Tager-Flusberg, H., and Kasari, C, 2013) ความล่าช้าดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำความเข้าใจคำสั่ง การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และการแสดงความต้องการหรือความคิดของตนเอง ทำให้เด็กกลุ่มนี้มีข้อจำกัดในการใช้ชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ (American Speech-Language-Hearing Association (ASHA), 2020) ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเฉพาะทาง สอดคล้องกับราชกิจจานุเบกษา (2551, น.3-4) และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีสาระสำคัญและสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ คือ สิทธิในการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายคนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต (มาตรา 5) การได้รับความช่วยเหลือพิเศษ คนพิการมีสิทธิได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทาง

การศึกษา (มาตรา 5) สิทธิในการเลือกคนพิการมีสิทธิเลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการและความจำเป็นของตนเอง (มาตรา 5) การศึกษาในระบบปกติ (การเรียนร่วม) พระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้มีการเรียนร่วม ซึ่งหมายถึงการจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับ (มาตรา 4 และมาตรา 20) สถานศึกษาทุกสังกัดต้องรับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม และสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (มาตรา 8) สรุปคือ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปมากที่สุด

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษจึงมีความสำคัญอย่างมากกิจกรรมเหล่านี้ต้องอาศัยหลักการทางพัฒนาการและหลักการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับลักษณะความบกพร่องของเด็กแต่ละกลุ่ม (Vygotsky, L. S, 1978) งานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น การใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ประกอบ (Visual Aids) และการให้การเสริมแรง (Reinforcement) อย่างเหมาะสม สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของเด็กกลุ่มนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Schuler, A. L., and Prizant, B. M, 2005) นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตจริงและการใช้ภาษาเชิงปฏิบัติการ (Pragmatic Language) ยังเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เพราะทักษะเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับความสำเร็จในการเข้าสังคมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต (Lord, C., Shulman, C., and DiLavore, P, 2000)

อย่างไรก็ตาม ในบริบทของการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยและหลายประเทศ ยังพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในปัจจุบันมักมีความหลากหลายและเป็นระบบไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษได้อย่างครอบคลุม (Guralnick, M. J, 2010) ขาดการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนา และตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาที่สร้างขึ้นตามหลักการทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนและมีประสิทธิผลสำหรับครูหรือผู้ดูแลในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาของเด็กที่มีความจำเป็นพิเศษอย่างเป็นระบบ

ดังนั้น จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การวิจัยส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในศูนย์การศึกษาพิเศษและโรงเรียนแบบเรียนรวม ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและครูผู้สอนการศึกษาพิเศษ และสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาของผู้เรียนกลุ่มนี้ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (E1/E2)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสำหรับงานวิจัยเรื่องนี้เป็นการรวบรวมและสังเคราะห์องค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามซึ่งสามารถแบ่งหัวข้อการทบทวนวรรณกรรม 4 ประเด็น เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาษา

ในการทำความเข้าใจกระบวนการสื่อสารของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำเป็นต้องอาศัยรากฐานจากทฤษฎีพัฒนาการ 2 แนวทางหลัก คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget's Cognitive Developmental Theory) อธิบายว่าภาษาเป็นผลผลิตมาจากพัฒนาการทางสติปัญญา เด็กจะรับรู้ (Receptive) และแสดงออก (Expressive) ทางภาษาได้ดีขึ้นเมื่อมีการสร้างเสริมประสบการณ์ผ่านการลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมที่ต้องอาศัยการปรับตัว (Adaptation) ระหว่างความรู้เดิมและความรู้ใหม่ ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของไวโกตสกี (Vygotsky's Sociocultural Theory) ซึ่งเน้นย้ำความสำคัญของพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development: ZPD) โดยมองว่าภาษาจะพัฒนาได้ดีที่สุดผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการใช้สัญลักษณ์ทางสังคม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการออกแบบกิจกรรมที่ครูหรือผู้ปกครองต้องเป็นผู้ประคับประคอง (Scaffolding) เพื่อให้เด็กก้าวข้ามขีดจำกัดทางการสื่อสาร

2. แนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เข้าถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดหลัก ดังนี้

2.1 การเรียนรู้แบบองค์รวม (Whole Language Approach) มุ่งเน้นการสอนภาษาผ่านบริบทที่สื่อความหมายจริง ไม่แยกส่วนทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ออกจากกัน แต่บูรณาการผ่านกิจกรรมที่เด็กสนใจ เพื่อให้การรับรู้และการแสดงออกทางภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ

2.2 การออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากล (Universal Design for Learning: UDL) เป็นการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่ยืดหยุ่น เพื่อลดอุปสรรคในการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เข้าถึงข้อมูล (Representation) และแสดงออกถึงสิ่งที่เรียนรู้ (Action & Expression) ตามศักยภาพที่แตกต่างกันของเด็กแต่ละบุคคล

3. กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยเน้นการใช้ การสอนที่เน้นองค์ประกอบหลายประสาทสัมผัส (Multisensory Instruction) ซึ่งเป็นการกระตุ้นการรับรู้ผ่านการมองเห็น (Visual) การฟัง (Auditory) การสัมผัส (Tactile) และการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) พร้อมกัน กระบวนการนี้ช่วยให้เด็กที่อาจมีปัญหาในการประมวลผลทางภาษาเพียงด้านใดด้านหนึ่งสามารถสร้างความเชื่อมโยงและจดจำรูปแบบของภาษาได้ดียิ่งขึ้น

4. ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงนวัตกรรมและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

เพื่อให้กิจกรรมมีความน่าสนใจและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาทักษะ ผู้วิจัยได้บูรณาการรูปแบบการสอน การเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning: BBL) จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติการทำงานของสมอง ลดความตึงเครียด และใช้ดนตรี จังหวะ หรือการเคลื่อนไหว เข้ามาช่วยในการกระตุ้นทักษะการสื่อสาร และการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

ของฮันเตอร์ (Hunter's Model) ถูกนำมาใช้ในการวางโครงสร้างกิจกรรมที่ชัดเจน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อม (Anticipatory Set) การนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติโดยมีผู้ชี้แนะ จนถึงการฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาให้กับเด็ก การเรียนรู้แบบเน้นการมีส่วนร่วม (Engaged Learning) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการสร้างพื้นที่ให้เด็กได้ฝึกทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง ผ่านการทำงานเป็นกลุ่มและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมและทักษะการรับรู้ทางภาษาผ่านเพื่อนช่วยเพื่อน

5. บทสรุปของการทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่สามารถใช้วิธีการใดเพียงวิธีการเดียวได้ แต่ต้องอาศัยการผสมผสานทฤษฎีปฏิบัติสัมพันธ์ทางสังคม เข้ากับการสอนหลายประสาทสัมผัส ภายใต้โครงสร้างกิจกรรมที่ยืดหยุ่นตามหลัก UDL และสอดคล้องกับการทำงานของสมอง (BBL) เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพเฉพาะบุคคลอย่างรอบด้านและยั่งยืน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ศูนย์จำนวน 14 คน ซึ่งตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ pre-test, post test จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการฟังโดยหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเที่ยงตรง ค่าความยากง่าย ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.58

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ พร้อมคำถามปลายเปิด จากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปหาคุณภาพ คือ 1) นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 2) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และ 3) นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249) ซึ่งได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และ 3) ทดลองใช้เครื่องมือกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ชุด ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.75 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามวิธีของ Cronbach (1951, p.274; อ่างในบุญชม ศรีสะอาด, 2558) และแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 14 คน ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีขั้นตอน คือ 1) เลือกกลุ่มทดลองมา 1 กลุ่ม คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 14 คน โดยใช้

วิธีการเลือกแบบเจาะจง 2) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre test) 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา จำนวน 10 แผน รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง 4) ทดสอบหลังเรียน (Post test) โดยใช้แบบทดสอบบนซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน 5) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม และ 6) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ตามหลักสถิติ ทำการเปรียบเทียบผลการวัดก่อนและหลังการทดลอง เพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความแปรปรวนหรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (t-test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที่แบบกลุ่มไม่อิสระต่อกัน (Dependent-sample t-test)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (E1/E2)

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกก่อนและหลังการเรียนรู้แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา

จำนวนนักเรียน	ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (E1)			ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E2)		
	คะแนนเต็ม	\bar{x}	ค่าประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	ค่าประสิทธิภาพ
14	30	18.93	70.15	30	24.08	70.30

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา เท่ากับ 70.15/70.30 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด (70/70) ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 18.93 และหลังการทดลองเท่ากับ 24.08 โดยมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนต่างของคะแนนเพิ่มขึ้น 5.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.16 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.15/70.30 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้
ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t
ก่อนเรียน	14	30	18.93	1.74	13.94*
หลังเรียน	14	30	24.08	1.57	

จากตารางที่ 2 พบว่า ชำรงต้นจะเห็นได้ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้ในครั้งนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการสอบถามความพึงพอใจของเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่อการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.51	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.43	0.65	มาก
1.3 เนื้อหาวิชาที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน	4.29	0.73	มาก
รวมด้านเนื้อหา	4.43	0.63	มาก
2. ด้านผู้สอน			
2.1 ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนอย่างชัดเจน	4.36	0.74	มาก
2.2 ผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาได้เข้าใจง่าย	4.21	0.89	มาก
2.3 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้	4.14	0.53	มาก
รวมด้านผู้สอน	4.24	0.72	มาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนจำและปฏิบัติได้ดีขึ้น	4.64	0.50	มากที่สุด
3.2 กิจกรรมมีความสนุกสนานและน่าสนใจ	4.50	0.65	มากที่สุด

3.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.50	0.52	มากที่สุด
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.56	มากที่สุด
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน			
4.1 สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.43	0.76	มาก
4.2 สื่อการสอนมีความทันสมัยและดึงดูดความสนใจผู้เรียน	4.49	0.73	มาก
4.3 สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.21	0.70	มาก
รวมด้านสื่อการเรียนการสอน	4.31	0.73	มาก
5. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน			
5.1 การประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.50	0.53	มากที่สุด
5.2 การประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา	4.14	0.52	มาก
5.3 การประเมินผลมีความยุติธรรมและเหมาะสม	4.36	0.52	มาก
รวมด้านการประเมินผลการเรียนการสอน	4.33	0.52	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม 5 ด้าน	4.38	0.54	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อมูลระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.66 โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.55, S.D. = 0.51$) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.43, S.D. = 0.63$) และด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.31, S.D. = 0.73$) และความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38, S.D. = 0.54$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (E1/E2) พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาเท่ากับ 70.12/70.30 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด (70/70) ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 18.93 และหลังการทดลองเท่ากับ 24.08 โดยมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนต่างของคะแนนเพิ่มขึ้น 5.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.16 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.15/70.30 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า ความต้องการพิเศษที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้ในครั้งนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.66 โดยเรียงอันดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.55, S.D. = 0.51$)

รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.63) และด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.73) และความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.54) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 70.15/ 70.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 70/70 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ส่งผลเชิงบวกให้ผู้เรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น และมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.08 คะแนน เพิ่มขึ้น 5.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.16 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาแนวทางการพัฒนาการศึกษาสำหรับซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ทำให้ได้เครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพและเมื่อนำไปจัดการเรียนรู้ นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี แต่ละแผนมีใบกิจกรรมให้นักเรียนทำทุกแผนด้วย และนักเรียนส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษามากขึ้น จึงทำให้ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดสอดคล้องกับภาวีย์ ชิวน์ส ทรงศรี ตุ่นทอง และทิพวัลย์ คำคง (2562, น.35) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับ เล็กน้อยถึงปานกลาง ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดชลบุรี พบว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมีคุณภาพความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับเกตุมณี มากมี (2555, น.1-13) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ชุดฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับร้อยละ 87.38/89.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับอัสระ นฤภัย, สุดาพร พงษ์พิชญ และเสาวภาคย์ แผลมเพ็ชร (2564, น.474-486) ได้ศึกษาความสามารถในการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของเด็กออทิสติกโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี พบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.88/84.85 2) กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการเรียนหลังการเรียนรู้อยู่ในระดับดี 3) ความสามารถทางการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก นักเรียนมีความตื่นตัว เรียนรู้อย่างสนุกสนาน กระตือรือร้นต่อการทำกิจกรรมพร้อมที่จะเรียนอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ รวมทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในการเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับพรรณพร ศรีสังข์และคณะ (2555, น.78) ศึกษาเรื่องวิธีการสอนภาษาแบบองค์รวมสามารถพัฒนาทักษะภาษาของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยให้ดีขึ้นและผู้ปกครองของนักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู พบว่า วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวมสามารถพัฒนาทักษะภาษาของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยให้ดีขึ้นและผู้ปกครองของนักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู และสอดคล้องกับเกตุมณี มากมี (2555, น.1-13) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คนและ 1 คนไม่ผ่านเกณฑ์ มีคะแนนต่ำสุดร้อยละ 67.50 นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีคะแนนรวมสูงสุดร้อยละ 100 จำนวน 2 คน ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน

และเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น ระหว่างร้อยละ 35.00 - 65.00 เท่ากันแต่เมื่อพิจารณาร้อยละของผลการพัฒนาโดยรวมแล้วปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนสูงกว่าการอ่าน โดยร้อยละ 50.33 และ 47.33 ตามลำดับ และสอดคล้องกับอิสระ นฤภัย, สุดาพร พงษ์พิชญ และเสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร (2564, น.474-486) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถในการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของเด็กกอทิสติกโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของศูนย์ การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี พบว่า หลังการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เด็กกอทิสติกมีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับดี และสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22 คะแนน เพิ่มขึ้น 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.60 นั่นคือ หลังการเรียนรู้อยู่ด้วยกระบวนการที่พัฒนาขึ้น เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ในการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาหลังเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับสมชาย รักเรียน (2565, น.84) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ซ้ำได้ตามความต้องการและลดความกดดันในการแข่งขันกับผู้อื่น และสอดคล้องกับวิภาดา สดใส (2566, น.112) ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้รวมสำหรับเด็กพิเศษในระดับประถมศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Tutoring) โดยค่าคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับชินแก้ว มาพรหม (2568, น.304) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับการทดสอบมาตรฐานตามเกณฑ์ CEFR ระดับ B1 โดยใช้แอปพลิเคชัน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับอิสระ นฤภัย, สุดาพร พงษ์พิชญ และเสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร (2564, น.474-486) ที่ศึกษาเรื่องความสามารถทางการเรียน เรื่องการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของเด็กกอทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสัทหีบ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 1.05) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัยนี้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา และส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มและสนุกสนาน สอดคล้องกับ Aday, L. A., and Andersen, R. (1975) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก ความนึกคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนที่เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้รับบริการเข้าไปในสถานที่ที่ให้บริการนั้นและประสบการณ์เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการและความพึงพอใจมากขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Davis, J. A. (1967) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนอง สอดคล้องกับชินแก้ว มาพรหม (2568, น.304) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับการทดสอบมาตรฐานตามเกณฑ์ CEFR ระดับ B1 โดยใช้แอปพลิเคชัน

สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับอิสระ นฤภัย, สุจิตา ไอสถอภีรักษ์ และธณีนานา ณ สุนทร (2565, น.135-153) ความสามารถทางการเรียน เรื่อง การออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้น ของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการสัททิว พบว่า 1) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจการให้บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดชลบุรี ทั้ง 4 ด้าน 2) ผลเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

จากการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ได้แก่ หลังจากที่นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เด็กมีทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษาเพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 ฉะนั้น ในยุคปัจจุบันการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ประสบการณ์มากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ยังเป็นสิ่งที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนได้ดี จึงควรพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมมาใช้จัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กนักเรียนทั่วไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบนี้ ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจแต่ละขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนลงมือปฏิบัติ และควรนำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนไปใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอาจจะมีการปรับเวลาในขณะดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ควรปรับตามความเหมาะสมเนื่องจากบางคนอาจจะมีสมาธิสั้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปใช้ในห้องเรียนเพราะรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ช่วยให้นักเรียนตื่นตัว ใฝ่เรียนรู้ เรียนรู้อย่างสนุกสนาน นอกจากนี้ ยังสามารถบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

2.2 ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ฝึกฝนทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา

2.3 ควรทำวิจัยในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การอ่าน การเขียน ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ



เอกสารอ้างอิง

- เกตุมณี มากมี. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร เชียงใหม่. *Community and Social Development Journal: CSDJ*, 13(2), 1-13.
- ชั้นแก้ว มาพรม. (2568). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับการทดสอบมาตรฐานตามเกณฑ์ CEFR ระดับ B1 โดยใช้แอปพลิเคชัน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 15(1), 304–315.
- นภาวัลย์ ชิวน์ส, ทรงศรี ตุ่นทอง และทิพวัลย์ คำคง. (2562). การพัฒนาแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี. *วารสารลวงศรี วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 3(1), 35-49.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2558). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กทม: ตักสิลาการพิมพ์.
- พรรณพร ศรีสังข์ และอัญชลี สารัตนะ. (2555). การพัฒนาทักษะภาษาของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย โดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวม. *วารสารวิชาการครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 35(2),78.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2551). *พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551, 5 กุมภาพันธ์)*. เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก.หน้า 1-13.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- วิภาดา สดใส. (2566). *กลยุทธ์การสอนเพื่อนช่วยเพื่อนในห้องเรียนร่วม*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยใจดี.
- สมชาย รักเรียน. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. *วารสารการศึกษาพิเศษไทย*, 10(2), 75-90.
- อิสระ นฤภัย, สุดาพร พงษ์พิชญ และเสาวภาคย์ แผลมเพชร. (2564). การศึกษาความสามารถในการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของเด็กออทิสติกโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี. *วารสารสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 7(2), 474–486.
- อิสระ นฤภัย, สุจิตา โอสออภิรักษ์ และธนิษฐา ณ สุนทร. (2565). ความพึงพอใจต่อการให้บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6จังหวัดลพบุรี. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก*, 9(1), 135-153.
- Aday, L. A., and Andersen, R. (1974). A framework for the study of access to medical care. *Health Services Research*, 9(3), 208–220.
- American Speech-Language-Hearing Association (ASHA). (2020). *Children with speech and language disorders*. Retrieved 18 June 2025, from <https://www.asha.org/public/speech/disorders/>
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. (5th ed.). New York: Harper and Row
- Chomsky, N. (1957). *Syntactic structures*. Mouton.



- Davis, J. A. (1967). *A partial coefficient for Goodman and Kruskal's gamma*. *Journal of the American Statistical Association*, 62(317), 189–193.
- Guralnick, M. J. (2010). Early intervention for children with intellectual disabilities: Current knowledge and future directions. *Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, 23(4), 319-329.
- Lord, C., Shulman, C., and DiLavore, P. (2000). Regression and word loss in autistic spectrum disorders. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 41(8), 1077-1095.
- Schuler, A. L., and Prizant, B. M. (2005). *Communication, language, and speech in autism spectrum disorders*.
In
- Tager-Flusberg, H., and Kasari, C. (2013). Minimally verbal school-aged children with autism spectrum disorder: The neglected end of the spectrum. *Autism Research*, 6(5), 468-478.
- Taro Yamane. (1973). *Statistic: An introductory and lysis*. (2th ed.). New York: Harpar and row.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.